

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R. B.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 4 k.k. i innych,

w przedmiocie wznowienia postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 lipca 2022 r.

wniosek złożonych przez obrońców skazanego adw. G. S. i adw. E. M.

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 listopada 2004 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w N.

z dnia 18 lipca 2003 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* i 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków adw. G. S. i adw. E. M. o wstrzymanie wykonania wskazanych wyżej orzeczeń wydanych wobec skazanego R. B., zaskarżonych wnioskiem o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym toczy się postępowanie o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 listopada 2004 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w N. z dnia 18 lipca 2003 r., sygn. akt II K [...], którymi to

orzeczeniami R. B. skazany został m.in. za czyn z art. 148 § 2 pkt 4 k.k. na karę 25 lat pozbawienia wolności.

W toku niniejszego postępowania wznowieniowego Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 30 czerwca 2021 r. (k. 1034-1035) nie uwzględnił złożonych przez obrońców skazanego wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia, co do którego złożono wniosek o wznowienie.

W toku dalszego postępowania obrońcy wnioskodawcy złożyli kolejne wnioski o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności, odbywanej przez R. B.: z dnia 8 grudnia 2021 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego – 20 grudnia 2021 r.) sporządzony przez adw. G. S. oraz z dnia 16 grudnia 2021 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego – 30 grudnia 2021 r.) sporządzony przez adw. E. M..

W treści wskazanych pism procesowych, jednakowych w swej treści merytorycznej, jak również przedstawionej argumentacji, obrońcy zwrócili uwagę na nowe, w ich ocenie, okoliczności w sprawie, które wskazują na duże prawdopodobieństwo uniewinnienia R. B. w zakresie czynów wskazanych w wyroku skazującym Sądu Okręgowego w N. odwołując się do przedłożony przez siebie, wraz z wnioskiem o dokonanie przez Sąd Najwyższy czynności sprawdzających w trybie art. 97 k.p.k., do akt niniejszej sprawy: oświadczenia z dnia 15 listopada 2021 r. złożonego przez M. S. oraz analizy Komendy Głównej Policji sporządzonej na wniosek Komendy Głównej Policji nr [...] z 2008 r. Zdaniem obrońców dowody te uprawdopodobniają w sposób graniczący z pewnością fakt popełnienia przestępstwa w związku z postępowaniem karnym objętym wnioskiem o wznowienie, stanowiąc podstawę *propter falsa* wynikającą z unormowania art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. Z oświadczenia M. S. – jak to argumentowali – wynika bowiem ich zdaniem wprost, że „R. B. jest niewinny w sprawie zabójstwa M. P. oraz w sprawie zabójstwa A. K.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanego nie mogły zostać uwzględnione.

Wobec tego, że analizowane w niniejszym postanowieniu wnioski o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wydanego wobec R. B. są już kolejnymi pismami procesowymi skierowanymi na podstawie art. 532 k.p.k. do Sądu Najwyższego, a także mając na uwadze zawartą w tych wnioskach argumentację

dokładnie nawiązującą do podstaw wznowieniowych podlegających omówieniu we wcześniej wydanym w niniejszej sprawie postanowieniu dotyczącym możliwości zastosowania art. 532 k.p.k., nie istnieje konieczność przywoływania ich po raz kolejny w tym miejscu.

Dla porządku należy jedynie zaznaczyć, że za podjęciem decyzji w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania wskazującego na nietrafność merytoryczną wyroku (wyroków), których ten wniosek dotyczy oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji (tu wniosku o wznowienie postępowania) spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18).

Trafnie przyjmuje się zatem, że można wstrzymać wykonanie wyroku, jeżeli wysoce realnie rysuje się możliwość uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia wniosku.

Pomimo wskazanych przez obrońców R. B. w obu wnioskach o wstrzymanie nowych istotnych, w ich ocenie, okoliczności w realiach niniejszej sprawy nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w tych pismach procesowych.

Analiza treści przedłożonych wniosków, w zakresie wskazanych przez obrońców skazanego nowych okoliczności mających znaczenie w sprawie, nie pozwala przyjąć, że należy wstrzymać wykonalność wyroku skazującego R. B. na karę pozbawienia wolności. Taki wniosek jest uprawniony zwłaszcza w kontekście pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie skazanego R. B. przy uwzględnieniu chociażby uwag zgłoszonych w przedmiocie ewentualnego przeprowadzenia czynności sprawdzających (art. 97 k.p.k.) w piśmie prokuratora Prokuratury Krajowej z dnia 14 czerwca 2022 r. (k. 1216).

Mając na względzie powyższe, a także ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z wnioskami obrońców skazanego, jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie

przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności wniosku o wznowienie postępowania w sprawie skazanego R. B., przy uwzględnieniu, że został już wyznaczony termin posiedzenia Sądu Najwyższego w tym przedmiocie.

Względy powyższe zadecydowały, że Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]